

щи ма распѣди че сѫмъ билъ пиянъ, сега искамъ да ми кажишъ пиянъ ли сѫмъ, ачи тогава ще казвамъ какво знамъ.— Ти кажи даскале, каза Х. Николчовъ, ако старѣйшината не обѣрне внимание, то тя є отговорна вѣче предъ правителството.— Учителътъ захвана:— вчера като се събрахме въ кѫщата на дядо Стоянъ Кукумявката, синъ му Димитръ и Д. Сѣбевъ ни показаха писма съ мюхюри отъ комитету, азъ като поехъ да ги прочета, растреперахъ се и дадохъ писмото на Иванъ Андрѣевъ да го прочете. Писмото бѣлѣжаше тъй: Братия Българи! Вече денътъ е близо за възстанието, което ще стане по всичка България. Бѫдете готови и вий да участвувате въ борбата противъ общийтъ врагъ на отечеството ни, да пролѣемъ и послѣднята си капка кръвъ за да се отървемъ отъ Турците—тирани. . . . и йошѣ други работи които забравихъ. Пушки ако нѣмате, казаха ни ще ви дадемъ и: ножове, барутъ, корпушки и пр., за да се пригответе за възстание че денътъ е близо. Писмото имаше отъ доло голѣмъ печатъ съ асланъ исправенъ въ срѣдата и наоколо пишаше: Български Революционерни Централни Комитетъ. Тѣ ми казаха йошѣ, че имали тайна полиция, която ги слѣдавала, за да ги отърве когато се хванатъ. — Толкова е доста каза Х. Николчовъ, старѣйшината е вѣче отговорна за всичко; затова нека се съберемъ до вечера на черковната стая да видимъ какъ да постѣжимъ. — Прѣзъ сѫщата нощъ се събраха на черковната стая: Х. Николчовъ, З. Кановичъ, Андрѣя Димчовъ, В. Митровъ, Х. Вавата, Варбанчо Георгиевъ и Стоянъ кихая Радювъ. Проводиха циганитѣ, тѣхнитѣ заптиета, да доведатъ: Иванъ Андрѣевъ, Тодоръ Клочковъ, Василь Байнито, Учителътъ А. Стидовски и Щава Андрѣевъ, като ги распитваха дали не сѫ чули и тѣ показанията на